

Sant Feliu de Rodors

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Al nord-oest de la vila en direcció a la Rovira. C-59 direcció l'Estany.
Emplaçament Tercer trencant a l'esquerra després del restaurant Montví de Baix.
Pista no asfaltada.

Coordenades:

Latitud: 41.84116
Longitud: 2.08236
UTM Est (X): 423814
UTM Nord (Y): 4632548

Classificació

Número de fitxa 08138 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Romànic Medieval
Segle XI-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: El conjunt sembla força descuidat
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA nº 8, ACCN 16676
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religió
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic - c. Sta. Maria núm. 1 08500 Vic
Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: ds., 28/07/2018 - 02:00

Descripció

Conjunt de capella, rectoria (de dos pisos) i cementiri en un mateix bloc.

La porta d'accés de l'antiga rectoria, actualment residència d'estiu, està situada al sud i no hi ha cap inscripció a la llinda. Les finestres alternen pedres amb motlures i les finestres tenen una reixa horitzontal de ferro forjat decorada amb motiu vegetal molt simple. En tres de les finestres del segon pis hi ha les següents inscripcions: "PAU TARRADELLASE/RECTOR ANY 1789", "16(Crismó)38" a la finestra de sobre de la porta d'accés i "Ror PINOSA/1808" a la finestra del costat. A la façana nord de la rectoria s'observa la part superior d'un pou.

L'església de planta de creu llatina posseeix un esvelt campanar, sense espadanya, de planta quadrada de tres finestres llombardes d'estil romànic i amb teulada piramidal. No té absis. Obra de pedra molt irregular, actualment encalcinada, tot i que en algunes zones on l'encalminat ha desaparegut, s'observen restes de les pintures modernes que va realitzar Mn. Daví als anys 50. Són interessants els capitells d'on surten els arcs del sostre. En ells hi són representats caparrons masculins de factura gòtica, i en un d'ells hi ha inscrita la data "1562".

El paviment de rajol quadriculat es conserva en molt bon estat, tot i que molt possiblement sigui del s. XVIII. En ell hi ha lloses de làpides d'entre el s. XVI i XVIII. La capella de ponent conserva un altar d'obra amb restes de policromia barroca, i a la clau de volta hi ha un escut. A les claus del sostre de la nau principal s'observen petits querubins de guix també encalcinats. A la façana sud hi ha el cor, que actualment dona accés al menjador de la rectoria. L'accés és a llevant de l'edifici. Sobre la llinda de l'entrada hi ha una placa de rètol ceràmic en el que es pot llegir: " SAN FELIO DE RODORS ".

El cementiri, del s. XIX, està situat al costat del portal d'entrada a l'ermita i es troba dividit pel paviment de lloses que porten a l'església. Els pocs nínxols que hi ha, amb semblant abandonat, estan en el recinte tancat per un mur i porta enreixada de ferro forjat bastant rovellat en el que s'observa la data "AÑO 1886".

Observacions:

Antiga Parròquia de Rodors. Té una vista panoràmica de les masies veïnes (Codinacs, Casamitjana) i del turó on s'observa el que queda de l'antic Castell de Rodors.

El cap de setmana després de Tots Sants hi ha l'única missa celebrada en tot l'any.

A l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominat: Parròquia de Sant Feliu de Rodors i la cronologia donada és el s. XVIII.

Història

L'església està documentada des de l'any 939 i està situada en les terres de l'antic terme del castell de Rodors.

Des de l'Edat Mitjana ha mantingut la funció parroquial, malgrat que actualment, el seu entorn és quasi despoblat. El temple que contemplem actualment correspon a la reconstrucció que es va realitzar al s. XVIII sobre dels paraments de l'edifici antic del s. XII, que ja havia estat reedificat en època romànica.

La seva demarcació estava formada per diferents masies: mas Vilalta, amb la seva capella Sant Nazari, i el Mas del Soler de Terrades, també amb la capella del Roser.

Bibliografia

AD (1981); Gran Geografia comarcal de Catalunya. Bages, el Berguedà i el Solsonès. Vol. II. El Moianès. pàg. 167-185. Barcelona.

Gamundi-Pallàs (1982); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

Tarradell i Mateu, M; Riu i Riu, M; Giralt i Raventós, E (1988); Història de les comarques de Catalunya. Bages. Volum II. 2a edició. Ed. Parcir Selectes. Manresa .

